

Nr 134.

Av fröken **Hesselgren**, *angående registrators- och kassörstjänstens i socialstyrelsen lönegradsplacering.*

Statsrådet och chefen för socialdepartementet har i årets statsverksproposition (femte huvudtiteln, sid. 19) icke tillstyrkt ett av socialstyrelsen framställt förslag om uppflyttning till lönegraden B 14 av den nu i lönegrad B 11 placerade registrators- och kassörstjänsten i socialstyrelsen.

Departementschefen anser, att goda skäl kunna anföras för den föreslagna förändringen av denna tjänst, och erinrar om att förslag härom innefattades i den framställning, som förelades 1929 års riksdag beträffande omorganisation av socialstyrelsen, samt framhåller, att det befogade i förändringen torde komma att ytterligare framhävas, i den mån verkningarna av den beslutade reformen med avseende å sjukkasseväsendet göra sig gällande. Såsom motivering för avstyrkandet har endast hänvisats till det nuvarande statsfinansiella läget.

Det torde endast råda en mening därom, att tjänsten med hänsyn till göromålets krävande art samt det ekonomiska ansvar, som påvilar befattningshavaren, rättvisligen bör vara placerad i lägst lönegraden B 14. Detta förefaller så mycket mera självklart, som registratorstjänsterna i bland annat statskontoret, generaltullstyrelsen, kammarkollegium, kommerskollegium och statistiska centralbyrån äro hänfödda till 14:e lönegraden.

Beträffande de nämnda befattningarna må endast fästas uppmärksamheten därvid, att registratorn och kassören i socialstyrelsen har sig anförtrott uträknandet av avlöningar och upprättandet av avlöningslistor för befattningshavarna i styrelsen och yrkesinspektionen samt har en kassarörelse av omkring 6 miljoner kronor om året, under det att registratorns i statskontoret göromål beträffande avlöning inskränka sig till själva utbetalningen samt att hela omslutningen av kassarörelsen för denne registrator belöper sig till endast cirka 500,000 kronor, att även registratorn i statistiska centralbyrån, som är ett avsevärt mindre ämbetsverk än socialstyrelsen och icke har att verkställa några utbetalningar av statsbidrag, omhänderhar en kassarörelse av betydligt mindre omfattning än socialstyrelsens samt att innehavarna av registratorstjänsterna i generaltullstyrelsen och kommerskollegium icke handhava några kassörsgöromål utan endast eller huvudsakligen hava till uppgift att sköta registrering och därmed sammanhängande göromål.

Att registrators- och kassörstjänsten i socialstyrelsen innehar en avsevärt sämre löneställning än de ovan angivna befattningarna, ehuru dessa sistnämnda äro förenade med lägre kvalificerat arbete och mindre omfattande rörelse och ansvar än förstnämnda tjänst, synes utgöra ett så uppenbart missförhållande, att det rättvisligen icke bör få kvarstå år efter år utan bör med det snaraste undanröjas. Då skillnaden i begynnelselön mellan 11:e och 14:e lönegraderna utgör endast 618 kronor, synes den ifrågasatta förändringen kunna vidtagas utan att det statsfinansiella läget därigenom bleve i nämnvärd mån påverkat.

Det synes skäligt, att den nuvarande registratorn och kassören i socialstyrelsen må för placering i löneklass i lönegraden B 14 tillgodoräknas hela den tid, hon innehaft registrators- och kassörstjänsten, eller fr. o. m. den 1 januari 1920.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att registrators- och kassörstjänsten i socialstyrelsen skall hänföras till lönegrad B 14 i avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Stockholm den 22 januari 1932.

Kerstin Hesselgren.